

Rozhovor s xxxxx

Rozhovor vedl:

Rozhovor přepsal:

Datum a místo: xx , Brno (DD Podpěrova)

LČ: tak dobrý den,

LŠ: dobrý den.

LČ: já bych si s vámi na začátek nejprve zrekapitovala ověřila vaše osobní údaje, aby sme měli zaznamenáno vlastně s kým hovoříme. takže já bych se vás nejprve zeptala na vaše jméno,

LŠ: ano. ludmila švecova ((míněno Ludmila Švecová)).

LČ: na rok vašeho narození,

LŠ: aj j jako de- m...

LČ: [můžete to říct] celé,

LŠ: [jenom rok.]

LČ: jinak stačí rok.

LŠ: devatenáctýho devátý dvacet. devatenáct dvacet.

LČ: a kde jste bydlela do roku devatenáct čtyřicet pět,

LŠ: v brně tady, na kabátníkově ulici.

LČ: na kabátníkově ulici. a do jaké školy jste do té doby, vlastně do roku čtyřicet pět, chodila?

LŠ: no já sem chodila na kotlářskou,

LČ: ano?

LŠ: aj do štvrté měšťanky, jako a pak sem chtěla jít na obchodní akademii, jenže byla už jsem přihlášena ale, manžel e manžel tatinek mně zemřel víte tak maminka by to bývala neutahla sama, ještě jsem měla bratra, tak sem se šla učit na švadlenu.

LČ: a to bylo kde? v brně,

LŠ: ano v brně, tady v černých polích u nějakýho ha hanákovi se měli oni měli tu krkonošskou tržnici ((nádech)) na lidické ulici vedle e jak je pasáž tam [víte?]

LČ: [mhm].

LŠ: tam nahoře kavárna bývala, to v té pasáži ((nádech))

LČ: a to ste [začala...]

LŠ: [a hned] těsně vedle bylo měli obchod potom měli ještě obchod filiálky v bratislavě a a v krkonoších tam měli hotel morava, tak tam u nich sem se vyučila.

LČ: a to bylo v jakém roce, když ste začala s s učením?

LŠ: dva roky sem se tam uči- ne...

LČ: a [je...]

LŠ: [já] já špatně trochu slyším,

LČ: aha

LŠ: já jsem měla mozkovou mrtvici.

LČ: ne v pořádku. e v jakém roce jste začala chodit do učení?

LŠ: jó no no tak hned [jak sem vyšla]...

LČ: [kolik vám] bylo?

LŠ: no tak bylo mě patnáct roků.

LČ: mhm.

LŠ: ano

LČ: takže v tom pětatřicátém ste začala chodit do učení.

LŠ: ano. ano ano.

LČ: a do to a dva roky ste teda d' chodila na [tohlecto učení],

LŠ: [ano], dva roky byla tehdy učební doba já jsem se vyučila jako na pánský prádlo, u nich.

LČ: a potom jste dělala co, po těch dvou letech?

LŠ: pořád sem šila.

LČ: šila ste u nich ste, nebo...

LŠ: no u nich, ale potom jako to že zrušilo (.) a (.) tak potom jsem (.) pořád sem šila no tak (.) nejdýl sem napřed bylo oděvní tvorba, byla, tam jsem šila a potom se to zase změnilo oděvnictví města brna,

LČ: mhm.

LŠ: no tak jsem tam byla třicet roků.

LČ: takže už od toho roku třicet sedum ste začala šít,

LŠ: ano.

LČ: pro tu, oděvní tvorbu, hnedka nebo...

LŠ: ne třicet sedum eště né, to sem byla pořád u těch [hanáků víte?]

LČ: [ano.] takže do války ste byla u těch hanáků?

LŠ: ano a ve válce sem měla sem se vdávala už,

LČ: ano.

LŠ: to mě bylo třiadvacet roků dvaadvacet a v třiadvaceti rokách roku jsem měla chlapečka,

LČ: takže ste..

LŠ: jsem byla doma jako.

LČ: mhm.

LŠ: ano.

LČ: ano.

LŠ: ano.

LČ: á jaké bylo povolání vašich rodičů, před válkou a v době [války]

LŠ: [maminka] byla m v domácnosti jako, vona mě pak vopatrovala děti že a , a před tím chodila uklízet no tatinek já jsem měla tatínka, ten byl mědíkovec první brněnské ((míněno První brněnská strojírna)) jako montér a on jezdil do zahraničí byl tam mistr a jezdil do zahraničí tam stavěli cukrovary,

LČ: mhm.

LŠ: takže on byl v celé evropě víte?

LČ: mhm.

LŠ: jo takže byl málo doma pořád a maminka tehdy brala přess skoro tři sta korun týdně, víte co to bylo peněz když kilo hovězího masa

stálo devět korun, že tak ((pousmání)) že sme se měli dobře, jenže on už potom zemřel mu bylo devětatřicet roků, měl rakovinu.

LČ: a měla ste sourozence?

LŠ: ano, bratra.

LČ: bratra staršího, nebo kdy se narodil on

LŠ: bratr se narodil ve dvaadvacátém roce [my sme byli...]

LČ: [takže byl mladší?]

LŠ: jenom o šestnáct měsíců [od]

LČ: [mhm.]

LŠ: od sebe mladší. no a ten ten ten dělal zase ve šmeralových závodách ((nádech)) závodech byl elektrikář a taky tam dělal mistra pak vedl učně, no dělal tam taky vod pětaštyrycátýho roku, tam dělal ažž do důchodu, no a potom (.) měl takovou smolu že, zajela ho elektrika.

LČ: aha.

LŠ: tady na v řečkovicích na konečné no.

LČ: a vy sama ste až do důchodu teda byla švadlenou?

LŠ: ano.

LČ: ano.

LŠ: já mám štyrycet roků odpracovaný.

LČ: mhm. a kdy ste přestala pravidelně chodit do kina? zhruba.

LŠ: no tak pravidelně m já sem chodila opravdu pravidelně e aj ve válce v protektorátě že, no a pořád sem chodila ((pousmání)) nakon- já jsem potom eště ten první chlapeček mně ve válce zemřel, vona nebyla von dostal takovej silnej průjem a nebyla rýže, nebylo nebyla ani nebyl čaj ani nic no tak ((nádech)) tenkrát to mělo strašně moc tech kojenců tak zemřel a já jsem potom to víte chtěla sem zase hned druhý (.) tak sem měla v pětaštyřicátém roce, se mě narodil, zase chlapec, ten za mnou teda chodí tady sem a je moc hodnej a už je taky v důchodě ((pousmání)) a eště mám jednoho potom o osum roků byl mladší jak ten ivan, ten se narodil v třiapadesátým a ten ivan v pětaštyřicátým, těsně, no tak to si eště pamatuju že sem byla s v kině s s manželem a hráli ona brání vlast ((Ona brání vlast)) ruskej film v jaltě ((míněno kino Jalta)) ((pousmání)) víte v [[tý pasáži tam],

LČ: [mhm ano.]

LŠ: alfa pasáži ((míněno Alfa pasáž)), a že už sem tam dostala porodní bolesti, jenže tenkrát to eště nejezdily električky, ne- nebylo osvětlení, no a tak sme přišli z toho kina dom eště, no potom sem musela jít pěšky, já jsem ho rodila tady v královým poli teďka je tam plastika,

LČ: mhm.

LŠ: tak tam byla taková soukromá ,víte jako porodnica no tak léčebna na ženský choroby taky, nejakej doktor kučera tam byl a tak já jsem k němu chodila, no a tak potom sem tam aj rodila, no a tak až tam pěšky...

((zazvoní zvonek))

LŠ: promiňte

((kroky))

konec záznamu